

# NAŠE SLIKE

PRILOGA SLOVENSKEMU GOSPODARJU

LETNIK III

JUNIJ 1936

ŠTEV. 6



Pri izročitvi podpisov je dr. Korošec nagovoril lavantinskega škofa dr. Tomažiča: »Prezvzvišeni gospod knezoškofo! Prosim vas v imenu vseh vernih Slovencev in Slovenk, da blagovolite sprejeti prošnjo okrog 400.000 Slovencev in Slovenk za beatifikacijo prvega slovenskega škofa Antona Martina Slomškega. Prosim vas, prevzvišeni gospod knezoškofo, da blagovolite to prošnjo slovenskega naroda predložiti Nj. Svetosti sv. očetu s pobožno željo, da tudi on združi svojo molitev z našimi molitvami, da se čimprej uresniči najbolj vroča želja slovenskega ljudstva, da se proglasi Anton Martin Slomšek svetnikom.«

Izročilna listina, s katero so bili podpisi izročeni, se glasi: »Danes, dne 29. junija 1936, o priliki Slomškovih praznikov, je prvopodpisani dr. Anton Korošec, notranji minister kraljevine Jugoslavije, kot voditelj katoliških Slovencev, s sopodpisanimi v navzočnosti tisočev zastopnikov raznih krajev in stanov slovenskega naroda izročil prevzvišenemu knezoškofo dr. Ivanu Tomažiču 400.000 svojeročnih podpisov na prošnji za beatifikacijo služabnika božjega Antona Martina Slomškega.« — Listino so podpisali: dr. Korošec, minister dr. Krek, ban dr. M. Natlačen ter mari-borski župan dr. A. Juvan; listino pa so sprejeli in podpisali štirje škofje.

## Minister dr. Anton Korošec,

ki že dolga leta vodi usodo Slovencev, je izročil 400.000 podpisov k prošnji za beatifikacijo Antona Martina Slomškega.

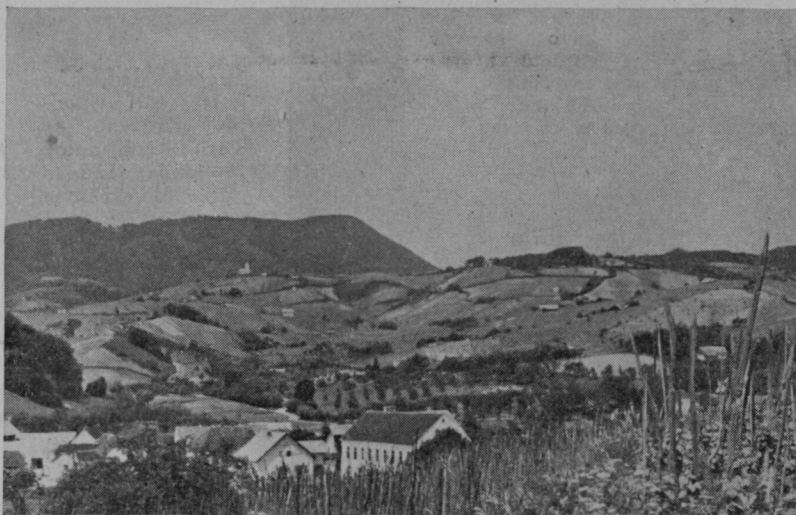


## Slovenci molimo za milost, da bi Anton Martin Slomšek postal blažen.

»Pojdimo na Slomškov grob! Procesija živih — gremo trkatja, kjer je večni mir in pokoj; O Bog, daj nam svetnika! — Procesija grešnikov — vpijemo po svetniku. Rotimo svetnika, da nam je luč v mraku vsakdanjih skrbi. — Procesija vernih, in z nami naših rajnih verne duše, v stotisočerm zboru prosimo pred božjim tronom: Gospod, s čudeži poveličaj našo ubogo vero! — V prošnih rokah nosimo stiske in nadloge zase in za svoje in za svojo domovino. In z nami verne duše naših rajnih, da v stotisočerm zboru prosimo: Gospod, s čudeži ga poveličaj, da bomo videli blaženi sad naše vere, ne za slavo našo, za razsvetljenje naše in posvečenje naših otrok, v slovenski posodi žarek večne luči, in bomo smeli klicati na vseh krajih zemlje do konca dni: Sveti Anton Martin Slomšek, prosi za nas, prosi za nas, za svoj rod, prosi za nas, za ves Ciril-Metodov rod! (Iz govora dr. Fr. Sušnika 29. jun. 1936 na Glavnem trgu v Mariboru, predno so množice šle na Slomškov grob.)



»Viničar je laglje trte vezal, in otrok je v sobi slajše spaval, in orač je boljše brazde rezal, in zvonar je lepše pritrkaval. Vse je v selu blagrovalo Slomška.«



milobi, ko ga pekla roka je sovražna. Kaj bi, Slomšek, ta spomin pomenil? Težek voziš voz nad strmim klancem. Kdo bo tvojo sveto vnemo cenil? Kot požar se zdiš Febroniancem. Prepobožne tvoje so navade; obhajilni h Kristusu pristopi prepogostni so za duše mlade. Jožefincem zde se božji ropi: »Prve nimaš delavne kreposti: Kje, kaplan, je tvoja preudarnost? Kdo učil je take te modrosti? Kdo poslal je tebe nam v nevarnost?« Molk in mir! In z vnemo se je novo novi čredi nov pastir izročil. Kdor je združil s čredo ga njegovo, ta od črede bi pastirja ločil. Ljudstvo božje! Ljudstvo, ti govori! V enem glasu vsi smo, vsi edini: po bizeljski vinogradni gori, po hrvaški soteljski dolini: Raj je čutil, kdor je slišal Slomška.

**Pevec.** Bog se v njem je in po njem razkrival, kal in rast iz razorane ruše; Bog je v njem bil, in po njem razlival se je v pesem in iz pesmi v duše. Povabili so ga svatje zbrani. In zapel je v svatovsko družino: »Kakor v Kani, z Jezusom ostani! da te vino ne stori živino!« Ni brez prilik ljudstvu Bog govoril, v prilikah jih miljenih je v nemal; Slomšek se je po Gospodu vzoril: V prilikah in pesmih raj je nosil.



Olimje pri Podčetrtku, kjer je Slomšek prvo sv. mašo bral; srečen borivec z Bogom je nosil v sebi takrat Stvarnika in svoje starše in svoj dom in rod.

Lipa pred župniščem na Bizeljskem, kjer je Slomšek svoje pesmi peti začel in kjer je ob pogledu na bizeljske gorice nastala še danes tako lepa naša: »En hribček bom kupil, bom trsek sadil...«



Hiša blizu Bizeljskega, ki je prav taka, kakor je bila ona, v kateri je Slomšek kot kaplan stanoval, svoje pesmi koval in pridige spisoval. (Primerjaj strani 48 do 59 v knjigi Anton Martin Slomšek od dr. Fr. Kovačičal)

Levo: Pogled na bizeljske gorice od cerkve proti severu. Na Bizeljskem. Šel je Slomšek z voljno dušo. »Kakor v zraku prosta plava ptica: Apostolska hitro gre stopinja; če ponižnost moja bo družica, zadovoljnost mi bo gospodinja!« Roj mladostnih sanj se je razkropil, in sprejel je Slomšek breme svoje: Na vinograd dvojen vnet je stopil; na Bizeljskem bije božje boje. Lepa cerkev! Lep oltar v svetlobi! Sredi sveti Lovrenc; ne brez ražna. Radoval je v rajski se



Prižnica v Novi cerkvi, kjer je Slomšek daleč naokoli zaslovel kot pridigar.

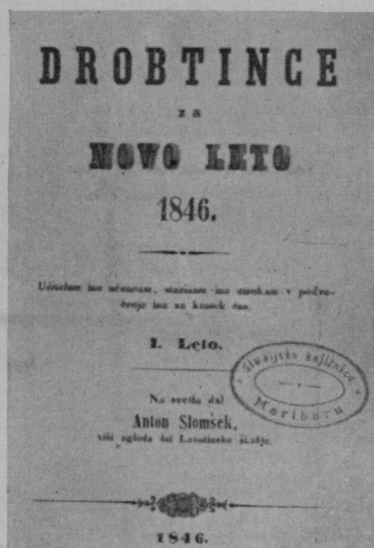
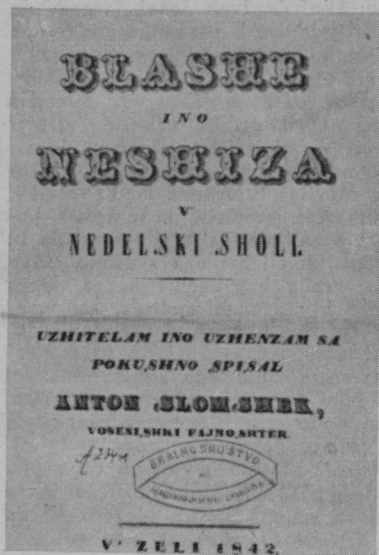
Levo: Prižnica na prostem pri cerkvi sv. Marija na Kamnu v Vuzenici, kjer je Slomšek pridigoval romarjem od blizu in daleč.



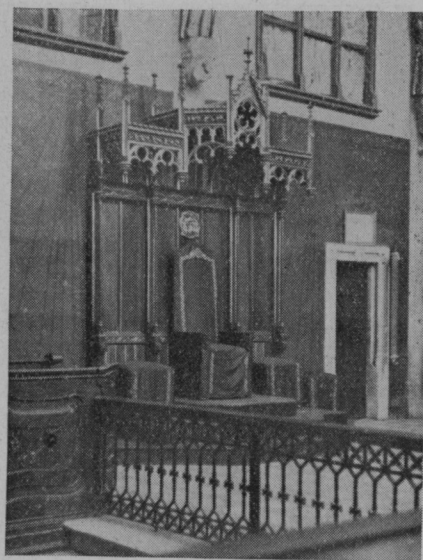


Kraj Blatograd severno Celovca, kjer je Slomšek imel znamenito pridigo o narodnosti in materinem jeziku. Tu je nastal znameniti in za Slovence važen Slomšekov rek: »Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličavne narodne omike.«

»Nastopilo je leto 1831. Na novega leta dan je pridigoval v cerkvi sv. Duha, drugi dan je šel s Poklukarjem v Blatograd (Moosburg) na razgovor o slovenskih zadevah z Urbanom Jarnikom, ki je bil tam župnik.« — Tako poroča dr. Fr. Kovačič v Slomškovem življenjepisu na str. 71. prvega dela. Za to kratko ugotovitvijo se pa skriva mnogo več. Slomšek je šel takrat v Blatograd, da pomaga ojačiti slovensko narodno zavest v narodno ogroženih krajih severno Celovca. Slovenci so stanovali in uporabljali svoj slovenski materni jezik pred 150 leti še daleč gori na severnem Koroškem. Že po odhodu francoskih čet so pa na severnem Koroškem začeli ustanavljati nemške šole, v uradih, ki so bili na novo preurejeni, in grajskih pisarnah so prišli do izraza vplivi nemške samozavesti, s tem pa tudi jezikovni vplivi. Kraj Blatograd je bil še v času, ko je bil Slomšek spiritual v Celovcu, zelo slovenski, vendar se je opazalo, da ljudje opuščajo slovensko govorico in se tako v javnem, kakor tudi v zasebnem občevanju vedno bolj poslužujejo nemščine. Blatograjski župnik Urban Jarnik je to najbolj čutil in je zato naprosil Slomšeka, naj pride k njemu, da se o zadevi pogovorita. In takrat je govoril propoved o materinem jeziku.



Desno: Škofov slavnostni sedež v mariborski stolnici, ki ga je postavil Slomšek ob prenosu sedeža lavantinske škofije iz Sv. Andraža v Labudski dolini v Maribor leta 1859.

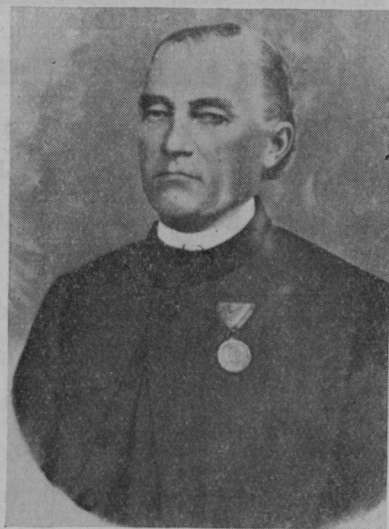


Levo: Naslovna stran dveh znamenitih Slomškovih knjig: »Bláže in Nežica v nedeljski šoli« in »Drobtince«. Prvo delo je napisal kot vuzeniški župnik l. 1842, drugo pa kot celjski opat in šolski nadzornik.

»Bláže in Nežica« je prva slovenska šolska knjiga.



Sv. Andraž v Labudski dolini, od koder je Slomšek prenesel škofijski sedež v Maribor.



Župnik Ripšl v Vidmu na Savi, ki je spesnil znano pesem: »Kdo bi zmiraj tužen bil, to ne more biti; kdo bi vedno vodo pil, saj to ne more biti...« in kateri je baje Slomšek napev napravil.



## Slomškovi prazniki v Mariboru dne 21. do 29. junija 1936.



Levo: Knjige s 400.000 podpisov k prošnji za beatifikacijo služabnika božjega Antona Martina Slomška so nosili fantje in dekleta v različnih narodnih nošah.

Desno: Množice na Glavnem trgu v Mariboru dne 29. junija med sv. mašo. Bilo jih je več ko 30.000 in vsak posamezen med njimi se je zavedal, da so tiste manifestacije bile važen povdarek v molitvi za Slomškovo beatifikacijo.



Levo: Škof dr. Ivan Jožef Tomažič je sprejel podpise k prošnji, in sicer dne 21. junija 60.000 podpisov slovenskih šolskih otrok, dne 29. junija pa 400.000 podpisov odraslih. Škof dr. Tomažič je na govorniku tako-le: »Dragi otroci! Vi mi izročate tisoč in deset-tisoč podpisov za uvrstitev škofa Antona Martina Slomška med svetnike. Ta množina podpisov mi je dokaz, kako zelo želijo vaša mlada srca, da bi Slovenci imeli svojega svetnika. Živa želja, vroče hrepenenje se je danes strnilo v mogočno molitev, naj vse-mogočni Bog blagoslovi dosedanje delo v ta namen, da naj dá vsem preiskavam o Slomškovem svetniškem življenju dober in ugoden izid. Oh, kako bodo srca Slovencev zavriskala od veselja, če bodo sv. oče podpisali odlok, da smemo imenovati Slomška častitljivega služabnika božjega in še bolj, da smemo moliti: blaženi Anton Martin, prosí za nas!«

Doli: Minister dr. Korošec z ministrom Jankovičem in drugimi odličniki na Slomškovih praznikih v Mariboru.

### Našemu narodnemu voditelju - zvestobo!

Ob lepih Slomškovih praznikih v Mariboru smo Slovenci zaobljubili svojo zvestobo Slomškovega duhu. V tem duhu nas, kolikor se tiče narodnostnega dela, vodi naš narodni voditelj DR. ANTON KOROŠEC. Ves naš narod se letos spominja njegovega tridesetletnega javnega delovanja, ko je prvič poslanec postal, njegovega največjega političnega akta, obletnice majniške deklaracije. Zato se bomo tudi mi njegovi ožji rojaki iz bivše mariborske oblasti zbrali dne 9. avgusta v Mariboru, da tukaj na slovenskem taboru manifestiramo za svojega voditelja. Dolžnost vseh mož in fantov je, da se ta dan podajo v Maribor!

Naj vidijo oni, ki niso prijatelji slovenskega naroda, da smo kot en mož s svojim voditeljem!

